

عنوان مقاله:

کار بست سیره در تفسیر قرآن کریم، مطالعه ی موردی تفسیر روح المعانی

محل انتشار:

دوفصلنامه تفسیر پژوهی، دوره 10، شماره 20 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

فرشته تقی زاده چیمه - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، تهران، ایران

محمد رضا شاهرودی - دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

کار بست سیره در تفسیر قرآن کریم در ارتباط با آیاتی که به طور مستقیم به سیره ی پیامبر (ص) مربوط می شود، از اصول تفسیر محسوب می گردد. به علاوه سیره باید در تبیین آیات دیگر نیز مورد توجه قرار گیرد؛ چرا که سیره، ابعادی از بیان لازم در تفسیر آیات را که دیگر مدارک از ارائه ی آن ناتوان اند، میسر می سازد. آن سان که شناخت سیره ی پیامبر (ص)، ما را از تحریفات معنوی و خرافات راه یافته به ساحت قرآن و سردرگمی هایی که ممکن است در مقام شناخت و تفسیر قرآن با آن روبه رو شویم، رها می کند. در میان تفاسیری که به سیره ی پیامبر (ص) نیز عنایت داشته «روح المعانی» است که به عنوان یکی از منابع مهم تفسیری اهل سنت و در حکم دایره المعارف تفسیری و جامع آراء پیشینیان در نظر گرفته می شود. اما به این مسئله که کار بست سیره در تفسیر روح المعانی تا چه حد به درستی صورت گرفته، تاکنون در مطالعات پیشین پرداخته نشده است؛ لذا در این پژوهش به شیوه ی توصیفی - تحلیلی و با مطالعه ی موردی، آیات تطهیر، مباحله و شرح صدر که عدم توجه به سیره در فهم آن ها تفسیر ناقصی از این آیات ارائه می دهد، در روح المعانی مورد بررسی قرار گرفته و نتایج آن نشان می دهد که آوسی با وجود عنایت به سیره ی پیامبر (ص)، شیوه ی علمی صحیحی در پیش نگرفته و علاوه بر گزینشی عمل کردن در بهره گیری از سیره با نگاه غیرجامع خود، تفسیری ناصحیح و غیرعلمی از این آیات ارائه کرده است.

کلمات کلیدی:

آوسی، اصول تفسیر، روح المعانی، سیره ی پیامبر (ص)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2038970>

